

Folketingets Ligestillingsudvalg

Sagsnr. 2015 - 4241

Dato: 20. maj 2015

Under henvisning til Folketingets Ligestillingsudvalgs brev af 16. marts 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 63 (LIU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 63:

"I forlængelse af samråd i Ligestillingsudvalget den 25. februar 2015 (besvarelse af LIU alm. del – samrådsspm. I) bedes ministeren oplyse, hvor mange personer der er dømt for overtrædelse af reglerne om tvangsægteskaber og social kontrol. Tallet bedes opgjort pr. år, og det ønskes oplyst, om der er sket en udvikling i Antallet, efter at den lovændring, som ministeren omtalte under samrådet, er trådt i kraft."

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet bidrag fra Justitsministeriet, der har oplyst følgende:

"Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Rigsadvokaten og Rigspolitiet:

Rigsadvokaten har oplyst følgende:

"1. Straffelovens § 260, stk. 2, om tvangsægteskaber blev indsat ved lov nr. 316 af 30. april 2008 om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab). Formålet med lovændringen var at skærpe straffen for ulovlig tvang efter straffelovens § 260 i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Strafferammen for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2, blev således fastsat til fængsel i 4 år.

Ved lov nr. 434 af 1. maj 2013 blev straffelovens § 260, stk. 2, udvidet, således at ulovlig tvang i forbindelse med religiøs

vielse uden borgerlig gyldighed blev ligestillet med tvangsægteskaber i straffelovens forstand. I forbindelse med lovændringen skete ikke ændring af strafferammen.

2. Rigsadvokaten er ikke i besiddelse af statistiske oplysninger om antallet af personer, der er dømt for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2, om forbud mod tvangsægteskab eller antallet af domme herom.

Det er således ved elektroniske udtræk fra politiets sagsstyringsystem alene muligt at tilvejebringe oplysninger om det samlede antal sager om overtrædelse af straffelovens § 260 om ulovlig tvang og ikke om antallet af sager, der alene vedrører ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskaber, jf. straffelovens § 260, stk. 2. Dette ville forudsætte en ressourcerelevende manuel gennemgang i politikredsene af samtlige sager på dette område. En sådan gennemgang har jeg på det foreliggende grundlag ikke fundet anledning til at iværksætte.

Jeg kan dog oplyse, at Rigsadvokaten den 8. juli 2011 afgav en redegørelse om erfaringerne i praksis med anvendelse af straffelovens § 260, stk. 2. Til brug for redegørelsen havde Rigsadvokaten anmodet de enkelte politikredse og statsadvokaturer om at indberette enhver sag, hvor der i tiden fra den 2. maj 2008 til marts 2011 var indgivet anmeldelse om ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab.

Rigsadvokaten modtog indberetning om 18 sager om mulig ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab i perioden. I 12 sager var der indgivet en egentlig anmeldelse om ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Derudover modtog Rigsadvokaten fra enkelte politikredse indberetning om 6 tilfælde, hvor politiet i øvrigt var blevet kontaktet om mulig ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab.

Det fremgår af redegørelsen, at efterforskningen i størstedelen af de sager, hvor der var indgivet anmeldelse, blev indstillet, idet der ikke fremkom oplysninger, der understøttede anmeldelsen. Dette skyldtes i flere tilfælde, at den formodede forurettede ikke ønskede, at politiet skulle foretage sig yderligere i sagen, eller ikke ønskede at udtale sig til politiet herom. I to tilfælde blev efterforskningen indstillet, fordi forældrene til den formodede forurettede efter politianmeldelsen og drøftelser mellem familien og politiet accepterede, at deres datter ikke ønskede at gifte sig med den person, som forældrene havde tiltænkt hende. I ingen af de nævnte sager har politiet modtaget oplysninger, der gav grundlag for at antage, at der var foregået noget strafbart.

Det fremgår endvidere af redegørelsen, at der kun blev rejst sigtelse i en enkelt sag, og i ingen af de indberettede sager

var der tilvejebragt et bevismæssigt grundlag for at rejse tiltale. Der var således ikke sager, hvor der skete domfældelse (eller frifindelse) for overtrædelse af bestemmelsen frem til marts 2011.

Jeg kan endvidere oplyse, at Rigsadvokaten – i forbindelse med besvarelse af spørgsmål nr. 140 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (folketingsåret 2014-15, 2. samling) – anmodede samtlige politikredse og de to regionale statsadvokater om at oplyse, om man ved embederne havde erindring om sager, hvor der i perioden fra marts 2011 til november 2014 var rejst tiltale eller sket domfældelse efter straffelovens § 260, stk. 2. Samtlige politikredse og de to regionale statsadvokater oplyste i den forbindelse, at dette ikke var tilfældet.

Rigsadvokaten har herudover foretaget en elektronisk søgning i Ugeskrift for Retsvæsen, Tidsskrift for Kriminalret og i Anklagemyndighedens Vidensbase (www.anklagemyndigheden.dk). Der er ved disse søgninger ikke fundet afgørelser, hvor der er rejst tiltale eller sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2.”

Rigspolitiet har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at det i medfør af straffelovens § 260 er strafbart som ulovlig tvang at tvinge nogen til at indgå ægteskab eller til en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed.

Bestemmelsen omhandler dog også andre former for ulovlig tvang, og det er ikke muligt via politiets sagsstyringssystem (POLSAS) at opgøre antallet af overtrædelser om tvangsægteskaber specifikt, idet det alene er muligt at udtrække tal for hele bestemmelsens anvendelsesområde.

Rigspolitiet har imidlertid til brug for afgivelse af et høringsvar i anden sammenhæng særskilt opgjort antallet af anmeldelser/sager om tvangsægteskaber i perioden fra 2009 til 2014. Tallene er således:

År	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Antal anmeldelser om tvangsægteskaber	30	20	19	8	20	21

Tallene er opgjort manuelt pr. den 12. februar 2015 på baggrund af indberetninger fra landets politikredse.

Indberetningerne vedrører æresrelaterede konflikter/forbrydelser og dækker både over sager, hvor der reelt er indgået eller skal indgås tvangsægteskaber samt sager, hvor

offeret formoder, at tvangsægteskab er forestående. Der er således ikke alene tale om anmeldelser om strafbare forhold, men også om henvendelser om konflikter mv., hvor politiet proaktivt vil kunne medvirke til tilrettelæggelsen af forebyggende og beskyttende indsatser.

Tallene kan ændre sig ved efterfølgende indberetninger.

Rigspolitiet er ikke i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt nogle af anmeldelserne måtte være forsøgt trukket tilbage. Det er ikke muligt ved en automatisk søgning i politiets sagsstyringssystem at udfinde oplysninger herom fra sagerne, hvorfor en opgørelse af antallet af forsøgt tilbagetrukne anmeldelser vil forudsætte en manuel gennemgang af hver enkelt sag.

Det kan i øvrigt oplyses, at det følger af retsplejelovens § 742, stk. 2, at det er politiet, der efter anmeldelse eller af egen drift iværksætter efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

Når en sag er anmeldt til politiet, er det således politiet og anklagemyndigheden, der beslutter sagens videre forløb, hvorfor efterforskning og strafforfølgning kan fortsættes, uanset om anmeldelsen trækkes tilbage.

Rigspolitiet er ikke i øvrigt i besiddelse af oplysninger om et eventuelt mørketal vedrørende tvangsægteskaber.” ”

Manu Sareen

/ Henrik Thomassen